PELS RIJCKEN

Landsadvocaat

Per e-mail:
Ministerie van Justitie en Veiligheid

Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

onze ref. RV/mg/-
uw ref.
inzake Uitspraak tuchtklacht

9 september 2024

Geachte ,

Vandaag heeft de Raad van Discipline in het ressort Den Haag uitspraak gedaan over de veertien tuchtklachten die door de advocaten van de gewezen verdachten in het strafrechtelijk onderzoek Castor zijn ingediend tegen Pels Rijcken en (oud-)advocaten van Pels Rijcken, waaronder mijzelf. De uitspraken zijn gepubliceerd op de website van de Raad van Discipline.[1] De Raad heeft dertien klachten ongegrond of niet-ontvankelijk verklaard en één klacht deels gegrond verklaard.

Alle klachten die betrekking hebben op het verkeerd voorlichten van de rechter, het beïnvloeden van getuigen, het onjuist adviseren van de cliënt en het ten onrechte kennisnemen van verschoningsgerechtigde informatie zijn ongegrond of niet ontvankelijk verklaard. Er is geen sprake van dat advocaten van Pels Rijcken fouten van het Openbaar Ministerie hebben toegedekt of dat onze advocaten opzettelijk essentiële informatie hebben achtergehouden. De Raad wijst er juist op dat de advocaten van Pels Rijcken kritisch zijn geweest op de ontvangen informatie en daarover vragen hebben gesteld. Ook het verwijt dat de rechter onjuist zou zijn voorgelicht is zonder grond. Volgens de Raad hebben wij ons voldoende onafhankelijk

[1] https://raadvandiscipline.nl/media/1s1l35j0/beslissing-rvd-den-haag-9-september-2024.pdf

van het Openbaar Ministerie opgesteld. Ten slotte komt de Raad tot de conclusie dat er geen enkele grond bestaat voor de door klagers geconstrueerde 'cover-up' theorie. De gedeeltelijke gegrondverklaring betreft het door mij bewaren van een beperkt aantal verschoningsgerechtigde e-mails in het vertrouwelijke advocatendossier in een periode van drie maanden.

De Raad heeft overwogen dat de advocaten van Pels Rijcken de betreffende e-mails van klagers destijds rechtmatig van het Openbaar Ministerie hebben verkregen en ook mochten gebruiken. Nadat de raadkamer – in afwijking van een eerdere beslissing van de rechter-commissaris – in oktober 2018 echter onherroepelijk oordeelde dat de betreffende informatie toch verschoningsgerechtigd was, moest ik als behandelend advocaat een afweging maken tussen vernietiging enerzijds en mijn bewaar- en verantwoordingsplicht anderzijds. Ik heb toen gekozen voor het laatste.

De Raad overweegt nu dat het belang van het verschoningsrecht in dit geval zwaarder weegt en de e-mails toen vernietigd hadden moeten worden. Nadat klagers dezelfde e-mails kort daarna in januari 2019 zelf weer in een andere procedure tegen de Staat hadden ingebracht, is de verplichting de stukken te vernietigen vervolgens weer komen te vervallen. Mede vanwege de relatief korte periode van circa drie maanden dat ik de e-mails ten onrechte in mijn dossier heb bewaard, acht de Raad de lichtste maatregel van een waarschuwing passend. De Raad heeft hiermee duidelijkheid verschaft over de bewaarplicht van verschoningsgerechtigde informatie. Ik zal daar vanzelfsprekend in voorkomend geval in de toekomst naar handelen.

Mijn kantoor en ik kunnen ons grotendeels vinden in de uitspraak. Wij zien op dit moment geen aanleiding voor hoger beroep.

Tot een nadere toelichting of overleg ben ik vanzelfsprekend graag bereid.